

ΕΤΟΣ 55ον

2 Δεκεμβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (2844)

Η ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΙΣΤΟ

Πρωτοπόρος στους πνευματικούς αγώνες, φλογερός αγωνιστής της πίστεως, «εϋτονος δρομεύς» της χάριτος του Χριστού, ο μέγας απόστολος Παῦλος ἔρχεται καί στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα νά μᾶς ἀπευθίνει ἐγερτήρια σαλπίσματα. «Ἐνδύσασθε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ», καί λίγο πιοῦ κάτω, «ἀναλάβετε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ». Προτρέπει καί νουθετεῖ τοὺς Ἐφεσίους νά εἶναι ἄγρυπνοι καί μαχητικοί καί ἐνδεδυμένοι τά πνευματικά ὄπλα τοῦ Θεοῦ, ἀλλήλα καί ὁλους μας πού ἔχουμε δεχθεῖ τό ἅγιο Βάπτισμα καί εἴμαστε μέλη τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Μπροστά στόν πολυμήχανο καί δόλιο ἐχθρό τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, τόν διάβολο, ὁ θειότατος Παῦλος ξέρει νά πολεμᾷ καί γι' αὐτό ὡς ἔμπειρος ἀγωνιστής γράφει γιά τήν ἰσχυρή πανοπλία τοῦ ἀόρατου αὐτοῦ πολέμου.

Τά πνευματικά ὄπλα

Ἦχοντας ὑπόψη τοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦλος τόν ὀπλισμό τοῦ Ρωμαίου στρατιώτου χρησιμοποιεῖ εἰκόνες καί παραστάσεις τῆς ἐποχῆς του, προκειμένου νά διδάξει τήν πνευματική ἐγρήγορση, ὥστε νά παραμείνει ἀπόρθητο τό φρούριο τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγωνιζόμενου χριστιανοῦ. Δίνει τά ὄπλα ὁ γενναῖος Ἀπόστολος. Τά πνευματικά ὄπλα γιά σθεναρή ἀντίσταση κατά τοῦ μισόκαλου ἄρχοντα τοῦ σκότους, πού ἄλλοτε βρυχάται «ὡς λέων ὠρυόμενος ζητῶν τίνα καταπίη», καί ἄλλοτε μετασχηματίζεται «eis ἄγγελον φωτός».

Τά πνευματικά αὐτά ὄπλα εἶναι κατά τόν Παῦλο: «Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τήν ὀσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ» (Ἐφεσ. 6,14). Ζωσθεῖτε τήν ἀλήθεια σάν τή ζώνη πού σφίγγουν στή μέση τους οἱ πολεμιστές γιά νά εἶναι εὐκίνητοι. Ἡ ἀλήθεια, λοιπόν, ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι τό πρῶτο καί βασικό ὄπλο. Ἦπειτα ὡς δεύτερο ἰσχυρό ὄπλο ἔρχεται ἡ δικαιοσύνη. «Ἐνδυσάμενοι τόν θώρακα τῆς δικαιοσύνης» (Ἐφεσ. 6,14) συμβουλεύει ὁ θεῖος Ἀπόστολος. «Φορέστε τόν θῶ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. ζ' 10-17)

Ἡ πανοπλία γιά τόν ἀγώνα

Τό λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καί ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστήναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφιν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ.

ρακα τῆς δικαιοσύνης· δηλαδή ἀποκτήσατε τὸ σύνολο τῶν ἀρετῶν». Καί ὅπως στό ἀνθρώπινο σῶμα ὁ θώρακας προστατεύει τὴν καρδιά, ἔτσι καὶ στὸν πνευματικό ἀγώνα εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ θωρακισθῆ ἡ καρδιά, τὸ κέντρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, γιατί ἐκεῖ εἶναι τὸ δοχεῖο τῆς χάριτος ἀλλὰ καὶ τῶν παθῶν. Ὁ θώρακας τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐνάρετης ζωῆς προφυλάσσει τὴν καρδιά, τὰ συναισθήματα καὶ τὴ βούληση. Τὸ τρίτο ὄπλο εἶναι ἡ ἐτοιμότητα. «Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης» (Έφεσ. 6, 15). Ὁ ἀόρατος πόλεμος κατὰ τοῦ διαβόλου εἶναι περισσότερο καρποφόρος ὅταν ὁ χριστιανὸς βρῆται σὲ διαρκὴ ἐτοιμότητα γιὰ τὴ διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου, πού διώχνει τίς ἐσωτερικὲς καὶ ἐξωτερικὲς ταραχὲς καὶ φέρει τὴν εἰρήνην μὲ τὸν Θεό.

Ἐπόμενο ὄπλο ἡ μεγάλη ἀσπίδα: ἡ πίστη. «Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως» (Έφεσ. 6, 16). Μαζί μ' ὅλα τὰ ἄλλα ὄπλα προπαντός κρατήσατε σταθερά σάν ἄλληλη ἀσπίδα τὴν πίστη, ὑπογραμμίζει πολὺ χαρακτηριστικά ὁ ἀπ. Παῦλος. Ξέρει ὅτι ὁ «θυρεός» αὐτός, πού καλύπτει ὅλο τὸ σῶμα τοῦ πολεμιστοῦ εἶναι τὸ πλεόν ἀποτελεσματικό ὄπλο, ὅταν οἱ πειρασμοὶ ὡς βέλη πύρινα προσβάλλουν τὸν ἀγωνιζόμενο πιστό. Μ' αὐτὸν τὸν θυρεὸ τῆς πίστεως παραμένει, τελικά, ἀήττητος.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ρεαλιστὴς καὶ θεόπνευστος δίνει ἀκόμη δύο ἄλλα ὄπλα γιὰ τὴν πνευματικὴ προστασία. Τὴν περικεφαλαία τῆς σωτηρίας, δηλαδή τὴν πεποίθηση τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό, καὶ τὴ μάχαιρα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πού κόβει κάθε σάπιο καὶ ἀπομακρύνει τὸ κακό. «Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ» (Έφεσ. 6, 17).

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τέλος, ἀδελφοί μου, γίνεσθε δυνατοί διὰ τοῦ Κυρίου καί διὰ τοῦ κράτους τῆς δυνάμεως του. Ἐνδυθῆτε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὰ τεχνάσματα τοῦ διαβόλου, διότι δὲν διεξάγομεν πάμπαν μὲ σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ μὲ τὰ ἀρχάς, τὰς ἐξουσίας, τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτεινοῦ τούτου κόσμου, μὲ τὰ πονηρὰ πνεύματα εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Διὰ τοῦτο ἐνδυθῆτε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε κατὰ τὴν πονηρὰν ἡμέραν καί, ἀφοῦ ἐκτελέσετε ὅλα, νὰ σταθῆτε. Σταθῆτε ὄρθιοι λοιπόν, ἀφοῦ ζωσθῆτε τὴν μέση σας μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐνδυθῆτε τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης· εἰς τὰ πόδια σας ὑποδήματα διὰ νὰ εἴσθε ἔτοιμοι διὰ τὸ χαρμόσουνον ἄγγελμα τῆς εἰρήνης. Πάνω ἀπὸ ὅλ' αὐτὰ νὰ πάρετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ μπορέσετε νὰ σβῆσετε ὅλα τὰ φλογερά βέλη τοῦ πονηροῦ, καὶ δεχθῆτε τὴν σωτηρίαν διὰ περικεφαλαίαν, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, δηλαδὴ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Δίδαγμα ζωῆς: Ἀγώνας

Γιὰ τοὺς πνευματικούς ἀγῶνες τῆς ζωῆς μᾶς προετοιμάζει λοιπόν καὶ μᾶς νουθετεῖ ὁ θεῖος Παῦλος. Νὰ ἔχουμε, θέλει, ὀρθάνοικτα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, ἄγρυπνοι καὶ πάντοτε ἔτοιμοι μὲ τὴν πανοπλία τοῦ Θεοῦ μαζὶ μας. Καί εἶναι ἀλήθεια. Δὲν μπορεῖ μπροστὰ στὶς ποικίλεις μεθοδεῖες τοῦ πονηροῦ ἐμεῖς νὰ μένουμε ἄοπλοι, ἀργοί, μὲ σκουριασμένα τὰ πνευματικά μας ὄπλα. Αὐθεντικὴ πνευματικὴ ζωὴ σημαίνει συνεχῆς ἀγώνας. Οἱ ραγδαῖες μάλιστα ἀλληλαγές πού συντελοῦνται καθημερινὰ σήμερα, μᾶς ὠθοῦν σὲ μιά οὐσιαστικότερη συνειδητοποίηση αὐτοῦ τοῦ «ἀόρατου πολέμου». Ἕνας ἅγιος γέροντας, ἄνθρωπος ὀλίγων γραμμάτων, ἀλλὰ μεγάλων χαρισμάτων, ὅταν ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ κελλὶ του καὶ ἐρχόταν καμιά φορά στὴν πρωτεύουσα, τὸν ρώταγαν: – Τί κάνεις, γέροντα; Ἐκεῖνος ἀπαντοῦσε σταθερά: – «Πολεμῶ»!...

Ἄρχιμ. Χ. Π.

Ἐπανεκδόθηκε ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τὸ βιβλίον:

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Σχῆμα 8,5X12, σελ. 104

Τὸ μέσο τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεὸ εἶναι ἡ προσευχή. Αὐτὴ ἀνεβάξει τὸ νοῦ μας πρὸς τὴν Τριαδικὴ Θεότητα· αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ πνευματικὸ ὄξυγόνο τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ τὴν προσευχὴ εὐχαριστοῦμε, δοξολογοῦμε, παρακαλοῦμε καὶ ἱκετεύουμε τὸ Δημιουργὸ μας. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος μετέχει τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ καθημερινὴ μας ζωὴ ἐξαγιαζέται.

2 Δεκεμβρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ
Άββακούμ προφήτου (700 π.Χ.), Θεοφίλου όσιού († 251), Μυρόπης μάρτυρος († δ΄ αϊ.).
Ήχος: β΄ – Έωθινόν: Ε΄ – Απόστολος: Έφεσ. ς΄ 10-17 – Ευαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκά.
Απόστολος: Γαλ. δ΄ 22-27 – Ευαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΚΤΙΣΗ

«Πορευθέντες εις τόν κόσμον άπαντα κηρύξατε τό ευαγγέλιον πάση τή κτίσει» (Μάρκ. 16, 15). Μπορούμε εύκολα νά κατανοήσουμε πώς εΐναι δυνατόν νά κηρύξουμε τή χαρισόσνη άγγελία στους άνθρωπους. Όμως ποιό τό νόημα του ευαγγελισμού τής κτίσης; Πώς μπορεί κανείς νά κηρύξει τό ευαγγέλιο στά φυτά, στά ζώα καί στον ύπόλοιπο ύλικό κόσμο;

«Ευαγγέλιο» σημαίνει τήν έν Χριστώ έλευση τής Βασιλείας του Θεού στον κόσμο. Κύριός μας εΐναι πλέον Έκεϊνος. Κι όσο Έκεϊνος κυριαρχεί στην καρδιά μας, τόσο τά έργα μας, τό φρόνημά μας, οι σχέσεις μας μέ καθετί γίνονται ένα καθρέφτισμα τής Βασιλείας Του: ένα φανέρωμα τής δικής Του άγαθότητας καί μιά άπόδειξη τής δικής μας πιστότητας σ΄ αυτήν. Κι έτσι, ευαγγελιζόμαστε στην κτίση όταν τά έργα των χειρών μας παίρνουν τόν άψυχο, ύλικό κόσμο καί παράγουν άπ΄ αυτόν όμορφιά. Κηρύπτουμε στά φυτά μέσα άπό τόν τρόπο πού τά καλλιεργούμε, στά ζώα μέσα άπό τόν τρόπο πού τά μεταχειριζόμαστε. Ευαγγελιζόμαστε στην κτίση όταν επιδεικνύουμε προς αυτή σεβασμό διακονίας, όταν σχετιζόμαστε μαζί της άκτινοβολώντας τό ήθος τής ταπεινώσεως καί τό φρόνημα τής κένωσης του Χριστού.

Άκούστε στό Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής Ελλάδος
«Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»
Μέ τή Σμαραγδή Καράγιωργα. Άπό Δευτέρα έως Παρασκευή 13.00 – 14.00 μ.μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ώρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου», στον Ί. Ναό Άγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου) Άθήνα. Προηγείται ή Άκολουθία του Έσπεριου, στην όποία περιτσιαστικώς θά χοροστατεί ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος καί θά όμιλει. 2) Κάθε Δευτέρα καί ώρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου» στον Ί. Προσκυνηματικό Ναό Άγίας Βαρβάρας στον όμώνυμο Δήμο Άττικής. Προηγείται ή Παράκληση τής Άγίας καί όμιλει ένας άπό τους Έφημερίους του Ίερου Ναού.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως καί ζωής τής «Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». Ίασιού 1, 115 21 Άθήνα. Έκδότης - Διευθυντής: Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ύπό των ίερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου τής Άποστολικής Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ όλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οί «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» των φοιτητών του Θεολογικού Οικουμενικού της Άποστολικής Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm